סוטו מעשים למעשים למאי דכתיב בהו .י. [מ] שפירים הכתוב בהזאות הכתובות בהן לא שיבה לת זו מזו אלו על הפרכת ואלו על הפרכת אלו על הקרנות ואלו על המזבח ואלו ע"ג דלא כתיב ביה בשעיר לת בדם וטבילה אין זה שיטי דאיכא למימר לא פירש לת הכל דהא יש בהם דפרים לא שני ולא זה נכנס לפנים וזה לא נכנס לפנים וזה טעון שמונה הזאות וזה טעון שבע מיהו למאי דכתיב בהו לא שיבה אם ריבה עבודות בזה יותר מזה מכל מקום מעשה עבודות שהצריך לשניהם לא שיבה : מקום שהוזוה קרבן לקרבן דאמי פר ואמי פר אינו דין . שיוזוה מעשה עבודות הזוות בשניהם כגון הזאות דפרכת ושל מזבח הזהב : פ"ג ואתא ליה פר יוה"כ נלת בדם וטבילה ומפר יג] מעשים . בהאי ק"ו כדאמרן : ואמי ליה שעיר יוה"כ נמי . לת בדם וטבילה משעירי עבודת כוכבים בק"ו מה במקום שלא הוזוה קרבן לקרבן לפר העלם ושעיר של יוה"כ הוזוה מעשים המפורשים בשניהם שלא שיבה בפי' עבודות הזוות בהם כגון הזאות דהיכל, מקום שהוזוה קרבן לקרבן כגון שעיר יוה"כ ושעירי עבודת כוכבים אינו דין שיוזוה מעשים למעשים וילמד סתום מן המפורש שעיר של יוה"כ משעירי עבודת כוכבים : וכי דבר שלמד בהיקש . כגון שעירי עבודת כוכבים לא למדנו בהן לת בדם וטבילה אלא בהיקש שהוקשו לפר כהן משיח וחוזרין ומלמדין לת בדם וטבילה על שעיר יוה"כ כדאמר בק"ו : אמר רב אסי. אמר רב אמי לפר" דמוקי רבי שמעאל כפר העלם משום דלקמן בשנין אגמורי פר העלם ביותרת הכבד ושתי כליות לשעירי עבודת כוכבים בהיקש לא כתיב יותרת ושתי כליות אלא "ולת כל חלבו ד] *יקריב ממנו [ג] ובהיקש (להאי קרא) נמר להו מפר כהן משיח דכתיבי ביה לכל איכרך לפר יחידה פו) (לפר) העלם לכפול בהיקש לא שמיה דהא בלאו הכי איתקש דקרא ביה קלי דכתיב כאשר עשה לפר" זה פר כהן משיח וחזר וכפל "ועשה לפר" זה פר העלם לכפול בהיקש ללמד ממנו יוצאין לחיוב אלא היקש שני במקום כתיב בגופו דלא מיהו דבר הלמד בהיקש ומלמד בהיקש דקיימא לן לקמן בחזהו מקומן (דף מט:) דאין למדין בקדשים למד בהיקש מן הלמד בהיקש : וכסה הביאו לת קרבנם וגו' . בפרשת קרבנות עבודת כוכבים כתיב בשלא לך ומקרא יחידאי הוא לדרשא דמה לו לכתוב זאת ונסלח להם כי שגגה היא והם הביאו לת קרבנם לכתוב ונסלח להם ונסתוק אלא משום דבעי לאקושי שעירי עבודת כוכבים דמשתעי ביה קרא לפר העלם להקטרת אימורים מו) כדכתיב קרבנם אשה לה' הייט אימוריהם ותקיש חטאתם לשגגה : חטאתם אלו שעירי עבודת כוכבים . דעלייהו קאי : שגגתם זה פר העלם . כדכתיב ביה (ויקרא ד) ואם כל עדת ישראל יגגו אמרה תורה חטאת דעבודת כוכבי' זו הרי היא יז) כשאר שגגתם דשאר עבירות לענין אשים : ושגגתם מכיון למד . הקטרת האשים שלה לא בהיקש מפר כהן משיח בתמיה והיאך חוזר יח) ולמד בהיקש ח"ל ועשה לפר" זה פר העלם חזר וכפל בהיקש כדאמרן לעיל למיהוי כמאן דכתיב בגופו : תיפוק ליה . יותרת הכבד לשעירי עבודת כוכבים : מקרא קמא . דלקשינן לעיל לפר העלם :דאמר מר חטאתם אלו שעירי עבודת כוכבים . למה לי מה הך יט) לחטאתם על שגגתם : קד"ש הני מילי . דאיהרבו שעירי עבודת כוכבים לדין פר העלם לחטאת דכתיבן בגופיה לבד אבל ליותרת וכליות לא : קמ"ל

כא) דבקרא לא אשכחן הך היקשא ותו דא"כ לר' ישמעאל נמי תיפוק לי מהיקשא דהכא כ) ודבר הלמד בהיקש חוזר ומלמד בקל ומומר בקל ומומר אימא איפכא דדבר הלמד בקל ומומר בקל ומלמד בהיקש משום חוזר ומלמד על שעיר בהיקש ובפרק איזהו מקומן (נכ זה סט:) משמע דקודם יש לנו לומר דדבר הלמד בקל ומומר בקל ומלמד בהיקש ממה שנאמר דבר הלמד בהיקש חוזר ומלמד בקל ומומר (נג) שעיר של יום הכפורים משעירי עבודת כוכבים לגעיל דרשינן החטאת אלו שעירי עבודת כוכבים אבל שעיר של יום הכפורים לא תאיל מהחטאת כי היכי דלא מוקמי ליה בשעירי רגלים לדאמר לגעיל : אבל

בתחילת דינא וי"ל דא"כ הוי מיפתר קו"ח דהא לענין פרכת ואצבע לא מצבעא פר יוה"כ ללמוד מפר העלם דהא בנופיה דיתה"כ כתיב הא"ח התינה לר' פרחון דלית ליה דיו היכא דמיפתר קו"ח נבי קו"ח רשן וקרן בפ' כיצד הרגל אלא לרבנן דאית להו דיו היכא דמיפתר קו"ח א"כ הכא נמי נימא דיו בדם' וי"ל דשאני הכא דאין קו"ח נה לרבות שום דבר חדש כי אם לפרש דין העבודות שעשה העבודות בזה באותו ענין שעושה בזה הילכך אפ' רבנן מודו דלא אמרינן דיו כיון דמיפתר קו"ח כדפי' ר"ש מקודש בפ"ק דקדושין ובפ"ק דפסחים ולא דמי לתרוא קו"ח רשן ורגל דבפ' כיצד הרגל דדחם בעי למילף נוק שלם בקרן בחצר הניזק דהיינו דבר חדש דהא ברה"ר קרן חצי נוק דנא דמשלם וא"ת אכתי קשה קושיא דאמאי דעצרך להוכיר בסמוך ואתי ליה שעירי יוה"כ תלא לא דאוכר בבריאתא כלל ואמר מורי דנתי דקו"ח ראשון אינו בא מכח קו"ח שני ס"מ אם לא הייתי יכול ללמוד את בדם ופבילה בשעיר יוה"כ תו ליכא למילף את בדם ופבילה בפר יוה"כ מקו"ח קמא משום דאיכא למימר שעיר יוה"כ יוכיח שהשוות קרבן לקרבן לשעירי עכו"ם דזה שעיר זה שעיר ולא השוה מעשים למעשים לאת בדם ופבילה אם לא היינו דנין קו"ח שני דא"ל ואתי ליה שעיר יוה"כ כלומר ליכא למיפתר דא' פר יוה"כ ולומר דשעיר יוה"כ יוכיח כדפי' משום דשעיר יוה"כ נופיה ילפינן לאת בדם ופבילה ולהאי דינא דינא נמי כמו שפפרש ולהלן. כך נראה לפרש"י ז"ל : כה) על עבירת מצות : כו) עכו"ם ס"א אתי שפיר : כז) קמא לן : כח) מתיבת ונראה עד סוף הדיבור מרקע בחצאי לבנה: כט) ולומר דר"ל כיון כו' למדרש ביה פר יוה"כ : ל) ליף הא ותיבת ליה ל"ש ונסתק : לא) אהדדי הא קרא לא אשכחן אלא הך היקשא : לב) ולומר ור"ל דנפקא ליה לרבי שעיר

הרשות צ"ק [מ] דהא נמה שפרש : [נ] ובהיקשא נמר לו מפר כהן משיח דכתיבי ביה בהאי קרא לאתי לאקמיך כו' : [ס] הכ"ל : [ע] ל"ל בופיה לא לאתי לאת כו' : [פ] בני מיגות אלו בחתק : [צ] ומכ"ל הכא ובאלוהו מקומן כו' בפ"ג :

[לקמן מט: נ.]

* הכא התם דאינו נמי דהא לפר אוכר יום הכיפורים

פ"ב שיין לעמוד הקודם

גליון הש"ם

גמ' אילמרך לפר למהוי כמאן דכתיב . עי' יומא דף מד תוס' ד"ה תמיה

כפרס :

** שמרה ובי כ"ח

* לר' אלעזר מ: ד"ה אלא ד"ה ר"מ ד"ה ר"מ ד"ה ר"מ